

A ZASE KRUTĚŠ O KRÁČTĚŠ...

Pátek, 14 listopad 2008

Tato historka není moje - ale mé kamarádky, tehdy samotné, matky dvou holčiček. Bylo před vánoci, kamarádka pekla, vařila smažila a podobně - chtěla svým dětem zajistit příjemné vánoce. Těsně před vánoci jí onemocněla t mladá holčička, tak si kamarádka docela s potěšením vzala tzv. paragraf a mohla - pevně o nemocné dítě dořovávat a dopékat cukroví.

Jednoho dne odpoledne zaskočila na chvíli ke své sousedce. Když se vrátila, našla v bytě úplně vyjevenou holčičku a obrovský pytel, který se hýbal. Holčička vysvětlila, že někdo zvonil a když otevřela, stál tam jakýs chlap a ptal se doma maminka. Když se dověděla, že není, řekl jen: "No, to nevadí, tak ji pozdravuj" - hodil na zem ten pytel a odešel. Když ten pytel otevřeli, vypochovala z něj obrovská kráča - živá!!!! Kamarádka byla na infarkt. Věděla, co má dělat. Mezitím dorazila ze školy starší holčička. Ta byla milovnice zvířat a tak rozhodla, že si kráču "vochovej". Pak nastal týden absolutního hororu. Kráča ve večerní ráno, ledva proloupala oči, začala a vzbudila celý panelák. Pak lítala po bytě a nedala na sebe sáhnout. Neblběj zvěsti na svět není slepice, jen lidé mylně domnívají, ale kráča. Jen ty nervy ji nakrmit - u každého kousku rohlíku dělala, jako by po ní holky hodily molotov v koktejl. Když chodila zásadně do koupelny na karmu, a to tak, že se namoudu - strefila zrovna do toho kolečka, co je tam věčný plamínek. To "věčný" je eufemismus. Po prvním vykonání kráči potěby ten plamínek zhasla a rodina byla bez teplé vody, protože samosebou, kamarádka musela vypnout plyn, aby nakonec všichni (i s kráčou) nevyletěli do povětří. Tohle trvalo týden a nakonec se jí podařilo ukecat skladníka u nich v podniku, aby s kráču přijel a odvezl si ji - zadarmo. To víte, jak dáváte někomu něco zdarma, tak v něm automaticky vzbudíte podezření a na nabízeném předmětu je něco v nepořádku. Já to znám, na tuto pověst narážím každým druhým rokem, když nadúrodu nádherných, sladkých a zdravých jablek. Nakonec mu namluvila, že jsou vegetariáni - skladník přišel, odlovil kráču a za zoufalého muže obou holčiček, které stále doufaly, že si z kráči udělají domácího miláčka, nacpal opeřence do pytle a odjel. Od té doby si s těmi kamarádkami vřecny děláme před vánoční legraci, když se dotazujeme, zda bude letos zase kráča. Ona se totiž dodnes na jakýkoli druh kráčiho masa nemůže ani podívat. A do dneška neví, kdo jí tam tu kráču tenkrát dal.

Alena Puntík

UPOZORNĚNÍ: Soutěž trvá do 30. 11. 2008 Prosím, své texty posílejte na adresu: redakce - zavináč - kudlanka d@niela